

Ateş Ve Kugu

– prens · 29 Haziran 2012

Ölüm!

"Çiğ sütü emmiş yazgıların oyunu
Ne zaman yüreğime barış Türküleri
Dökülecek kana/kana içeyim..."

"Ben yanmasam
Sen yanmasan
Biz yanmasak
Nasıl çıkar karanlıklar aydınlığa..." Nazım Hikmet
Edibe öldü
Muhlis harda
Bir karanfil dolusunda Nurcan
Aşk Hasretin şelpe damarlarında
Koray anne sütü kokuyor...

Dilim vurgun!
Kara yazgılı bıyık altı gülüşler
Çepeçevre kemiğim etim kanım
Temmuz sıcağında kugu çırpınışında

Korugan ateşler yakmışlar
Avuçlarım kanıyor durmadan
Hükmü yok üstümdeki yazgıların
Gözlerimle aradım sevda izlerini
Sevda diyorum çünkü kalbim duru
Ellerimi ölüme nikâhladım
Bir çift gül demeti
Taşıyorlar suya
Suya hasret
Tenleri...

Aranan!
Masum aydınlıklar
Zift karası sözlerde umut
Kapılar tökezlendi perdeler alev

"Turnayı uçurmaya az kaldı Anne
Bak kanatsız yüreklerde dilim ahraz"

Kara kugu kanatları sarıyor
Ap/ak sözlerimi
Söylemleri...

Son alevde say beni Anne
Kapı kilit duvar acı
Başımdaki şu özgürlük tacı
Toprağımı ele kadife saçlarınla
Her temmuz yangınında aklımdayım

Silme kara yazgılara düşmüş muradımı
Bir gelin çiçeğiyle sakla inadımı...
İnsanlar yanmaz Anne simurg gibi küllerinden doğarlar
Aydınlıklara...